

OBRAZLOŽITEV

Predlagana uredba prenaša v domači pravni red *Direktivo (EU) 2015/2193 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal iz srednje velikih kurilnih naprav v zrak*. Omenjena direktiva določa mejne vrednosti emisij žveplovega dioksida, dušikovega oksida in prahu v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev z nazivno vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW (v nadaljevanju: naprave), pri uporabi trdnega, tekočega in plinastega goriva. Direktiva tudi določa okvirne zahteve za meritev emisij (tj. obratovalni monitoring) ter podatke, katere morajo upravljavci naprav sporočiti pristojnemu organu za namen vzpostavitve evidence naprav.

Direktiva določa dvostopenjski pristop glede uporabe mejnih vrednosti:

- manj omejujoče mejne vrednosti so določene za obstoječe naprave. Sem spadajo vse naprave, ki že obratujejo oz. bodo začele obratovati pred 20. decembrom 2018. Obstoječe naprave z nazivno toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW bodo morale obratovati znotraj teh mejnih vrednosti od 1. januarja 2030 dalje, z nazivno toplotno močjo večjo od 5 MW pa od 1. januarja 2025 dalje;
- bolj omejujoče mejne vrednosti so določene za nove naprave. Sem spadajo naprave, ki bodo začele obratovati 20. decembra 2018 ali kasneje. Nove naprave bodo od začetka obratovanja morale obratovati znotraj teh strožjih mejnih vrednosti.

Srednje kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo večjo od 15 MW, ki se z upoštevanjem agregacijskega pravila obravnavajo kot velike kurilne naprave, niso predmet zahtev direktive, zato jih tudi nova uredba izključuje. Omenjene kurilne naprave so vključene v Uredbo o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 103/15).

Emisije snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev trenutno urejata dva predpisa in sicer:

- Uredba o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 24/13, 2/15 in 50/16; v nadaljevanju: UrMSKN);
- Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim zgorevanjem (Uradni list RS, št. 34/07, 81/07 in 38/10; v nadaljevanju: UrPTM).

Nabor naprav, določen v UrMSKN in UrPTM, ter mejne vrednosti emisij snovi v zrak iz teh naprav niso neposredno primerljive s pristopom, podanim v Direktivi.

UrMSKN določa kot srednje kurilne naprave:

- kurilne naprave na trdno gorivo z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW;
- kurilne naprave na tekoče gorivo z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 5 MW in manjšo od 50 MW, ki se uporabljajo za ogrevanje stavb. Kurilne naprave z vhodno toplotno močjo manjšo od 5 MW se obravnavajo kot male kurilne naprave;
- kurilne naprave na plinasto gorivo z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 10 MW in manjšo od 50 MW, ki se uporabljajo za ogrevanje stavb. Kurilne naprave z vhodno toplotno močjo manjšo od 10 MW se obravnavajo kot male kurilne naprave;
- kurilne naprave na tekoče ali plinasto gorivo z vhodno toplotno močjo, večjo od 4 kW in manjšo od 50 MW, ki se uporabljajo za tehnološke procese ali posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materiala ali za proizvodnjo elektrike.

Nova uredba ureja kurilne naprave z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW. Za obstoječe kurilne naprave na tekoče gorivo z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 5 MW ter za kurilne naprave na plinasto gorivo z vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 10 MW, bodo veljale mejne vrednosti emisij ter hkrati tudi zahteve obratovalnega monitoringa, kot jih določa UrMSKN za male kurilne naprave do roka prilagoditve. Rok za prilagoditev teh naprav na mejne vrednosti emisij in zahtevam obratovalnega monitoringa za srednje kurilne naprave je do dopolnjenih 27 let od izdelave obstoječe kurilne naprave ali do 1. januarja 2025 oz 1. januarja 2030 (odvisno od moči), kar je prej. Podobno bodo za obstoječe srednje kurilne naprave do roka prilagoditve veljale mejne vrednosti emisij, kot jih določa UrMSKN za srednje kurilne naprave.

Določanje mejnih vrednosti emisij za obstoječe kurilne naprave v novi uredbi ni primerljivo s pristopom, določenim v UrMSKN. Zanimarjive razlike v mejnih vrednostih so kot prvo posledica preračuna vsebnosti kisika v dimnih plinih. Nova uredba povzema pristop iz direktive, ki določa 6 % delež O₂ za kurilne naprave na trdna goriva in 3 % delež O₂ za kurilne naprave na tekoča in plinasta goriva (op.: UrMSKN določa 7 % delež O₂ pri uporabi premoga, 11 % delež O₂ pri uporabi ostalega trdnega goriva, 6 % delež O₂ pri uporabi odpadne lužine iz proizvodnje celuloze ter 3 % delež O₂ za ostala tekoča goriva ter za plinasta goriva). Za obstoječe kurilne naprave, ki so bile dane v obratovanje po 1. januarju 2012, določa UrMSKN strožje mejne vrednosti za prah in dušikove okside pri uporabi trdnega goriva ter strožje

mejne vrednosti za dušikove okside pri uporabi tekočega goriva. Zato se bodo za te kurilne naprave po pretečenem roku za prilagoditev (27 let starosti, januar 2025 oz. januar 2030) emisije prahu in dušikovih oksidov lahko povečale. Zaradi problemov s kakovostjo zraka v Republiki Sloveniji, kjer izstopa čezmerna onesnaženo zraka z delci, se ohranjajo trenutno veljavne strožje mejne vrednosti za obstoječe kurilne naprave do rokov za prilagoditev. Podobno velja tudi za nove kurilne naprave (začetek obratovanja 20. decembru 2018) na trdno gorivo z vhodno toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW, kjer so mejne vrednosti za prah manj stroge kot za novejšje obstoječe kurilne naprave (začetek obratovanja med 1. januarjem 2012 in 20. decembrom 2018). Navkljub temu bodo nove kurilne naprave na trdna goriva, ki bodo nadomestile obstoječe starejše kurilne naprave, imele pozitiven doprinos h kakovosti zraka. Pri uporabi ostalih goriv v novih kurilnih napravah in obstoječih kurilnih napravah (po roku prilagoditve) so mejne vrednosti emisij v splošnem primerljive ali bolj stroge glede na trenutno veljavne mejne vrednosti iz UrMSKN.

UrPTM v osnovi ne diferencira plinskih turbin in nepremičnih motorjev na vhodno toplotno moč, saj določa zahteve za vse plinske turbine in nepremične motorje z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW (brez navedbe minimalne vhodne toplotne moči). Razlikovanje plinskih turbin in nepremičnih motorjev glede na vhodno toplotno moč je uporabljeno za nekatere mejne vrednosti emisij, ki so za manjše moči manj omejujoče. Nova uredba povzema pristop UrPTM, hkrati pa tudi prenaša zahteve iz direktive:

- za plinske turbine in nepremične motorje z vhodno toplotno močjo manjši od 1 MW se ničesar ne spreminja. Mejne vrednosti za obstoječe in nove turbine in motorje bodo še naprej enake, kot so določene v UrPTM;
- za plinske turbine in nepremične motorje z vhodno toplotno močjo enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW, se uporabi enak pristop kot pri kurilnih napravah. Za obstoječe turbine in obstoječe motorje po pretečenem roku za prilagoditev (dopolnjenih 27 let od izdelave ali 1. januar 2025 oz. 1. januar 2030, kar je prej) emisije ne bodo smele preseči mejnih vrednosti, podanih v novi uredbi, do takrat pa veljajo mejne vrednosti iz UrPTM.

Vse naprave z vhodno toplotno močjo enako ali večjo od 1 MW se bodo morale vpisati v evidenco kurilnih naprav, turbin in motorjev, ki bo javno dostopna na spletnih straneh Agencije RS za okolje. Naprave (tj. plinske turbine in nepremični motorji) z vhodno toplotno močjo manjšo od 1 MW niso predmet evidence. Za naprave, za katere je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje po Uredbi o emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13) ali po Uredbi o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15), upravljavcem naprav ne bo potrebno opraviti dodatnih aktivnosti vpisa v evidenco, saj bo to izvedla Agencije RS za okolje. Za ostale obstoječe naprave bodo morali upravljavci vložiti vlogo za vpis v evidenco v terminih glede na vhodno toplotno moč naprave in sicer: do 31. januarja 2020 za naprave od 1 MW do 2 MW, od 1. februarja 2020 do 31. januarja 2021 za naprave od 2 MW do 5 MW in od 1. februarja 2021 do 31. januarja 2022 za naprave nad 5 MW. Terminski roki vpisa glede na vhodno toplotno moč naprave so določeni z namenom, da se razporedi obremenitve upravnega organa ministrstva (ARSO) pri reševanju vlog za vpis v evidenco. Pričakuje se, da se bo v evidenco vpisalo okoli 1000 naprav. Vloga oz. podatki za vpis v evidenco so enkratni ter informativne narave (npr. naziv upravljavca, lokacija naprave, vhodna toplotna moč in uporabljeno gorivo ...) in niso predmet nadaljnega periodičnega poročanja. Administrativna obremenitev upravljavcev naprav je v tem primeru zanemarljiva. Agencije RS za okolje bo upravljavcu naprave izdala potrdilo o vpisu v evidenco. Upravljavci naprav, ki bodo želeli uveljaviti odstopanja od mejnih vrednosti (npr. povišane mejne vrednosti emisij žveplovega dioksida v primeru izredne začasne uporabe težkega kurilnega olja s povišano vsebnostjo žvepla) oziroma zahtev obratovalnega monitoringa (npr. neizvajanje meritev emisij žveplovega dioksida in dušikovega oksida za naprave, ki obratujejo manj kot 500 ur na leto), bodo morali to urejati z vlogo za okoljevarstveno dovoljenje, ki bo v primeru pozitivne odločitve izdano s strani Agencije RS za okolje. Obratovanje obstoječih naprav brez okoljevarstvenega dovoljenja (s katerim se dovoljuje odstopanje od mejnih vrednosti oziroma zahtev obratovalnega monitoringa) po rokih, ki so določeni za vpis v evidenco, ne bo več dovoljeno. Z vzpostavitev evidence naprav se bo določilo število srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev v Republiki Sloveniji, kar bo omogočilo natančnejšo oceno okvirnega doprinos emisij iz srednjih kurilnih naprav v deležu industrijskega onesnaževanja. Podatki iz evidence se bodo sporočili na Evropsko komisijo.

Povzetek vsebine nove uredbe:

- za obstoječe kurilne naprave, plinske turbine in nepremične motorje ostaja z začetkom veljavnosti nove uredbe režim obratovanja in nadzora nespremenjen;

O S N U T E K

- obratovanje obstoječih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev se bo moralo po dopolnjenih 27 letih starosti oz. po 11. januarju 2025 (5 MW ... 50 MW) ali 1. januarju 2030 (1 MW ... 5 MW), kar je prej, prilagoditi novim, strožjim mejnim vrednostim emisij za obstoječe naprave;
- emisije iz kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev nad 1 MW, katerih začetek obratovanje bo po 20. decembru 2018 (t.i. nove naprave), bodo morale biti od začetka obratovanja dalje znotraj mejnih vrednosti, ki veljajo za te nove naprave in ki so v večini primerov strožje od mejnih vrednosti za obstoječe naprave po roku za prilagoditev iz prejšnje alineje;
- vse kurilne naprave, plinske turbine nad 1 MW in nepremične motorje nad 1 MW bo potrebno do 31. januarja 2022 vpisati v evidenco naprav.

Z dnem uveljavitve nove uredbe prenehajo veljati določbe UrMSKN, ki se nanašajo na srednje kurilne naprave, UrPTM pa se ukine v celoti.

Na podlagi drugega, četrtega in petega odstavka 17. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15 in 30/16) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo (EU) 2015/2193 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal iz srednje velikih kurilnih naprav v zrak (UL L št. 313 z dne 28. 11. 2015, str. 1) določa pravila za nadzor nad emisijami žveplovega dioksida, dušikovih oksidov in prahu ter pravila za monitoring emisij ogljikovega oksida iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev.

(2) Ta uredba tudi določa za srednje kurilne naprave, plinske turbine in nepremične motorje ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi v zrak, zahteve za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in zahteve za vpis v evidenco naprav.

(3) Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(4) Za vprašanja glede obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, plinskih turbin in nepremičnih motorjev, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje.

2. člen (uporaba)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za srednje kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW in manjšo od 50 MW, ne glede na to, ali je uporabljeno gorivo trdno, tekoče ali plinasto, in ne glede na to, ali gre za pripravo tople vode, pare ali vročega olja, posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materiala, razen za kurilne naprave:

1. ki so predmet predpisa, ki ureja sežigalnice odpadkov in naprave za sosežig odpadkov;
2. z nazivno vhodno toplotno močjo večjo od 15 MW, ki so z upoštevanjem agregacijskega pravila iz predpisa, ki ureja mejne vrednosti emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav štejejo za velike kurilne naprave;
3. na kmetijah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, ki je enaka ali manjša od 5 MW, ki kot gorivo uporabljajo izključno nepredelan perutninski gnoj iz člena 9(a) Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L 300, 14.11.2009, str. 1);
4. pri katerih se plinasti produkti zgorevanja uporabljajo neposredno v proizvodnem procesu, predvsem pri neposrednem segrevanju, sušenju ali drugih postopkih obdelave predmetov ali materiala;
5. pri katerih se plinasti produkti zgorevanja uporabljajo za neposredno plinsko ogrevanje, ki se uporablja za ogrevanje zaprtih prostorov, z namenom izboljšati delovne razmere;
6. namenjene dogorevanju zaradi čiščenja odpadnih plinov iz industrijskih procesov s sežiganjem, če ne obratujejo kot samostojne kurilne naprave;
7. za regeneracijo katalizatorjev iz kreking procesov;
8. za pretvorbo vodikovega sulfida v žveplo;
9. ki se kot reaktorji uporabljajo v kemični industriji;

10. za pridobivanje koksa;
 11. ki so rekuperatorji toplote pri plavžih;
 12. ki se uporabljajo kot krematoriji za upepelitev pokojnika skladno z zakonom o pogrebni in pokopališki dejavnosti;
 13. ki so kotli za predelavo v obratih za proizvodnjo papirne kaše;
 14. ki za proizvodnjo energije v rafinerijah mineralnega olja in plina uporabljajo samo trdna, tekoča ali plinasta rafinerijska goriva iz faze destilacije in pretvorbe pri rafiniranju surove nafte, vključno z rafinerijskim gorivnim plinom, sinteznim plinom, rafinerijskimi olji in naftnim koksom, ali rafinerijska goriva skupaj z drugimi gorivi;
 15. ki se uporabljajo za raziskovalne ali razvojne dejavnosti, povezane s kurilnimi napravami.
- (2) Določbe te uredbe se uporabljajo tudi za združevanje več srednjih kurilnih naprav v eno napravo v skladu z 10. členom te uredbe, če je skupna nazivna vhodna toplotna moč te naprave enaka ali večja od 50 MW, razen če takšno napravo sestavlja kurilna naprava iz 2. točke prejšnjega odstavka.
- (3) Določbe te uredbe se uporabljajo tudi za plinske turbine in nepremične motorje z nazivno vhodno toplotno močjo manjšo od 50 MW, ne glede na to, ali je uporabljeno gorivo tekoče ali plinasto, in ne glede na to, ali gre za pridobivanje električne energije ali toplote ali za opravljanje mehanskega dela, razen za:
1. nepremične motorje, katerih efektivna moč je manjša ali enaka 560 kW in za katere je izdano potrdilo o tipski odobritvi, iz katerega je razvidno, da so emisije snovi v zrak skladne z zahtevami predpisa, ki ureja emisije plinastih onesnaževal in delcev iz motorjev z notranjim zgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestne premične stroje;
 2. plinske turbine in motorje, ki se uporabljajo za pogon vozil, plovil ali zrakoplovov;
 3. plinske turbine in nepremične motorje za proizvodnjo energije v rafinerijah mineralnega olja in plina, ki uporabljajo samo tekoča ali plinasta rafinerijska goriva iz faze destilacije in pretvorbe pri rafiniranju surove nafte, vključno z rafinerijskim gorivnim plinom, sinteznim plinom in rafinerijskimi olji, ali rafinerijska goriva skupaj z drugimi gorivi;
 4. plinske turbine in nepremične motorje, ki se uporabljajo za raziskovalne ali razvojne dejavnosti, povezane s turbinami in motorji.

3. člen (pojmi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. biomasa so:
 - proizvodi iz katerih koli rastlin iz kmetijstva ali gozdarstva, ki se z namenom izkoriščanja vsebovane energije uporabljajo kot gorivo,
 - rastlinski odpadki iz kmetijstva in gozdarstva,
 - rastlinski odpadki iz živilskopredelovalne industrije, če se pridobljena toplota izkoristi,
 - odpadna rastlinska vlakna iz proizvodnje celuloze in iz proizvodnje papirja iz celuloze, če se sosežigajo na kraju proizvodnje in se pridobljena toplota izkoristi,
 - odpadna pluta,
 - lesni odpadki, ki vključujejo zlasti lesne odpadke iz gradnje in rušenja, razen lesnih odpadkov, ki lahko vsebujejo premogov katran, halogenirane organske spojine ali težke kovine zaradi obdelave s sredstvi za zaščito lesa ali premazi;
2. dimni plini so odpadni plini iz srednje kurilne naprave, plinske turbine in nepremičnega motorja, ki so onesnaženi s snovmi v trdnem, tekočem ali plinastem stanju;
3. dimno število je merilo za sajavost dimnih plinov, ki se ugotavlja na podlagi stopnje potemnelosti filtrirnega papirja. Potemnelost filtrirnega papirja se primerja z lestvico desetih polj različne intenzitete počrnelosti od popolnoma bele na prvem polju lestvice do popolnoma črne na desetem polju lestvice, pri čemer se ugotavlja, kateri stopnji v lestvici je počrnelost najbližja. Dimno število se meri pri tekočem in plinastem gorivu;

4. dizelski motor je motor, ki deluje na osnovi Dieslovega cikla in za izgorevanje goriva uporablja kompresijski vžig;
5. dušikovi oksidi sta dušikov oksid in dušikov dioksid, izražena kot dušikov dioksid (v nadaljnjem besedilu: NO₂);
6. emisija snovi v zrak je izpust snovi iz srednje kurilne naprave v zrak (v nadaljnjem besedilu: emisija snovi);
7. gorivo je katera koli trdna, tekoča ali plinasta gorljiva snov;
8. kurišče je del kurilne naprave, v kateri zgoreva gorivo;
9. motor na dve gorivi je motor, ki uporablja kompresijski vžig in deluje na osnovi Dieslovega cikla pri zgorevanju tekočih goriv ter na osnovi Ottovega cikla pri zgorevanju plinastih goriv;
10. naprava je srednja kurilna naprava, plinska turbina in nepremični motor;
11. naprava s kombinirano kurjavo je naprava, v kateri lahko izmenično zgorevata dve ali več vrst goriva;
12. naprava z mešano kurjavo je naprava, v kateri hkrati zgorevata dve ali več vrst goriva;
13. naravni les je les, ki je lahko obdelan samo mehansko;
14. nazivna vhodna toplotna moč naprave je toplotna moč, izračunana na podlagi kurilne vrednosti goriva in količine goriva, ki pri trajnem pogonu naprave lahko zgori v časovni enoti (v nadaljnjem besedilu: toplotna moč). Kurilna vrednost se opredeli za vsako gorivo posebej;
15. nepremični motor je motor z notranjim zgorevanjem, ki s tem, da gorivo zgoreva v enem ali več valjih z izmenično delujočimi bati, pretvarja toploto v mehansko delo z vrtenjem gredi (v nadaljnjem besedilu: motor). Motor je lahko plinski motor, dizelski motor ali motor na dve gorivi;
16. nova srednja kurilna naprava, turbina ali motor je srednja kurilna naprava, turbina ali motor, ki ni obstoječa srednja kurilna naprava, turbina ali motor;
17. odvodnik je del naprave, namenjen nadzorovanemu izpuščanju odpadnih plinov iz naprave v zrak;
18. obratovalne ure so čas, izražen v urah, ko kurilna naprava obratuje in izpušča emisije snovi, razen obdobj zagona in zaustavitve;
19. obstoječa srednja kurilna naprava, turbina ali motor je srednja kurilna naprava, turbina ali motor, ki je začel obratovati pred 20. decembrom 2018 ali za katerega je bilo izdano dovoljenje pred 19. decembrom 2017 v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega ali predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, pod pogojem, da je začel obratovati najpozneje 20. decembra 2018;
20. območje degradiranega okolja je del ozemlja Republike Slovenije, določen v predpisu, ki ureja kakovost zunanjega zraka, in ki je skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, določeno kot degradirano okolje zaradi onesnaženosti zraka;
21. odpadki so odpadna snov ali predmet v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;
22. plinska turbina je rotacijski stroj, ki pretvarja toploto v mehansko delo in je sestavljen predvsem iz kompresorja, gorilnika za zgorevanje goriva in turbine (v nadaljnjem besedilu: turbina). Turbina lahko obratuje v odprtem ciklu, kombiniranem ciklu ali v soproizvodnji, vse z dopolnilnim kurjenjem ali brez;
23. plinski motor je motor, ki deluje na osnovi Ottovega cikla in za izgorevanje goriva uporablja prisilni vžig;
24. plinsko olje je katero koli tekoče gorivo, pridobljeno iz nafte, v skladu s predpisom, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočega goriva;
25. prah so delci katere koli oblike, zgradbe ali gostote, razpršeni v plinasti fazi pri pogojih na točki vzorčenja, ki se lahko po reprezentativnem odvzemu vzorca dimnega plina za analizo zberejo s filtriranjem pri določenih pogojih in ki po sušenju pri določenih pogojih ostanejo pred filtrom ali na filtru;
26. srednja kurilna naprava je tehnična naprava, v kateri goriva oksidirajo z namenom, da se nastala toplota uporabi, kot npr. kondenzacijski, nizkotemperaturni, toplovodni, vročevodni in parni kotli ter generatorji toplega ali vročega zraka (v nadaljnjem besedilu: kurilna naprava);
27. težko kurilno olje je težko kurilno olje kot ga določa predpis, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočih goriv;

28. zemeljski plin je naravni plin v obliki metana z največ 20 % volumskega deleža nečistoč in drugih sestavin.

II. OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE IN EVIDENCA NAPRAV

4. člen (okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Upravljavec mora za obratovanje naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, če je naprava:

- tudi naprava iz predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje;
- del dejavnosti, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

(2) Upravljavec mora za obratovanje naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi, če želi uveljavljati odstopanja od mejnih vrednosti oziroma obratovalnega monitoringa iz tretjega odstavka 14. člena, 23., 24. in 25. člena te uredbe.

(3) Če mora upravljavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisoma iz prvega odstavka tega člena, se zahteve te uredbe upoštevajo pri izdaji okoljevarstvenega dovoljenja. Za vprašanja pogojev za obratovanje, vloge, vsebine dovoljenja, obsega obratovalnega monitoringa, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporabljajo zahteve predpisov iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če naprava pridobi okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem členom, se ne vpiše v evidenco naprav iz 6. člena te uredbe oziroma se po uradni dolžnosti iz nje izbriše.

(5) V javni evidenci upravljavcev, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje in ki jo vodi ministrstvo, se posebej prikažejo okoljevarstvena dovoljenja za naprave po tej uredbi.

5. člen (vsebina in vloga za okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Vloga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega člena vsebuje tudi:

- opis naprave, vključno z vhodno toplotno močjo naprave;
- vrsto naprave (kurilna naprava, turbina, motor na dve gorivi, dizelski motor, plinski motor);
- vrsto goriva (trdna biomasa, drugo trdno gorivo, plinsko olje, drugo tekoče gorivo razen plinskega olja, zemeljski plin, drugo plinasto gorivo razen zemeljskega plina);
- delež vrste goriva iz prejšnje alineje, ki se ali se bo povprečno uporabljal preko daljšega obdobja za kurilne naprave s kombinirano kurjavo in kurilne naprave z mešano kurjavo;
- sektor dejavnosti naprave ali industrijskega kompleksa, kjer se ta naprava uporablja, kot je določen s šifro NACE v skladu z Uredbo (ES) št. 1893/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 in o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90 kakor tudi nekaterih uredb ES o posebnih statističnih področjih (UL L št. 393 z dne 30. 12. 2006, str. 1);
- pričakovano število obratovalnih ur naprave na leto in povprečni obremenitvi naprave.

(2) Vlogi iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:

- izjavo upravljavca, da naprava, ki obratuje občasno, ne bo obratovala več kot je število ur iz 25. člena te uredbe;
- opis tehničnih in gradbenih gabaritov s pripadajočimi stroški, ki omogočajo ministrstvu oceno stroškov ob namestitvi novih naprav iz drugega in tretjega odstavka 10. člena te uredbe glede izpusta dimnih plinov skozi skupni odvodnik;
- podatek o datumu začetka obratovanja naprave ali, če natančen datum začetka obratovanja ni znan, dokazilu, da je naprava začela obratovati pred 20. decembrom 2018.

(3) Obliko in vsebino vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja objavi ministrstvo v elektronski obliki na svojih spletnih straneh. Vloga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja se vloži pisno.

(4) Okoljevarstveno dovoljenje zaradi emisij iz naprav po tej uredbi vsebuje podatke iz prvega odstavka tega člena in:

- datum začetka obratovanja naprave;
- določitev mejnih vrednosti emisij;
- določitev posebnih zahtev po tej uredbi;
- določitev ukrepov zmanjševanja emisij snovi po tej uredbi;
- obveznosti upravljavca v zvezi z izvajanjem monitoringa ter poročanjem ministrstvu o njem.

6. člen **(evidenca naprav)**

(1) Če upravljavcu kurilne naprave, turbine s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW, in motorja s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja iz 4. člena te uredbe, se vpiše v evidenco naprav.

(2) Ministrstvo vpiše napravo iz prejšnjega odstavka v evidenco naprav na podlagi vloge upravljavca za vpis v evidenco naprav.

(3) Vloga za vpis v evidenco naprav vsebuje vse podatke in opise iz petega odstavka tega člena.

(4) Vloga za vpis v evidenco naprav se izpolni v spletni aplikaciji ministrstva, izpis vloge iz aplikacije pa se vloži pisno na ministrstvo.

(5) V evidenci naprav ministrstvo vodi podatke o:

- firmi oziroma imenu in sedežu upravljavca naprave ter o kraju naprave;
- vhodni toplotni moči naprave;
- vrsti naprave (kurilna naprava, turbina, motor na dve gorivi, dizelski motor, plinski motor);
- vrsti goriva (trdna biomasa, drugo trdno gorivo, plinsko olje, drugo tekoče gorivo razen plinskega olja, zemeljski plin, drugo plinasto gorivo razen zemeljskega plina);
- deležu vrste goriva iz prejšnje alineje, ki se ali se bo povprečno uporabljal preko daljšega obdobja za kurilne naprave s kombinirano kurjavo in kurilne naprave z mešano kurjavo;
- datumu začetka obratovanja naprave ali, če natančen datum začetka obratovanja ni znan, dokazilu, da je naprava začela obratovati pred 20. decembrom 2018;
- sektorju dejavnosti naprave ali industrijskega kompleksa, kjer se ta naprava uporablja, kot je določen s šifro NACE v skladu z Uredbo (ES) št. 1893/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 in o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90 kakor tudi nekaterih uredb ES o posebnih statističnih področjih (UL L št. 393 z dne 30. 12. 2006, str. 1);
- pričakovanem številu obratovalnih ur naprave na leto in povprečni obremenitvi naprave.

(6) Ministrstvo o vpisu v evidenco naprav izda potrdilo o vpisu v roku 30 dni od prejema popolne vloge in posodobi evidenco.

7. člen **(sprememba in izbris iz evidence naprav)**

(1) Upravljavec ministrstvu prijavi spremembo podatkov iz petega odstavka 6. člena te uredbe, in namero prenehanja obratovanja naprave iz prvega odstavka 6. člena te uredbe.

(2) Ministrstvo podatke o spremembah iz prejšnjega odstavka vpiše v evidenco naprav v skladu s prejšnjim členom in o tem izda novo potrdilo.

(3) Ministrstvo izbriše napravo iz evidence naprav, če upravljavec prijavi namero prenehanja obratovanja naprave ali če upravljavec za napravo pridobi okoljevarstveno dovoljenje iz 4. člena te uredbe.

(4) O izbrisu naprave iz evidence naprav ministrstvo izda potrdilo.

8. člen **(podatki o napravah)**

Ministrstvo zbere in prikaže na svoji spletni strani skupaj tudi podatke o napravah iz 5. člena te uredbe iz evidence okoljevarstvenih dovoljenj in podatke o napravah iz 6. člena te uredbe iz evidence naprav kot so določeni v petem odstavku 6. člena te uredbe.

III. POSEBNE ZAHTEVE

9. člen **(ostanki iz biomase)**

(1) V napravah se lahko kot gorivo uporabljajo lesni ostanki, ki nastajajo pri obdelavi in predelavi lesa ter proizvodnji pohištva, kot je barvan ali lakiran les, iverne in vlaknene plošče ter drugi lepljeni izdelki (v nadaljnjem besedilu: lesni ostanki), in ostanki rastlinskega izvora iz proizvodnje in obdelave celuloze, papirja in kartona ter proizvodnje živil in pijač (v nadaljnjem besedilu: rastlinski ostanki), če vsebnost katerakoli nevarne snovi v teh ostankih ne presega mejne vrednosti onesnaževala za več kot 25 odstotkov in so pri tem vsebnosti ostalih onesnaževal znotraj predpisanih mejnih vrednosti za biomasne ostanke iz priloge, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Upravljavca, ki daje na trg lesne ostanke in rastlinske ostanke ali jih uporablja kot gorivo na mestu nastanka, mora zagotoviti izvajanje meritve nevarnih snovi v teh ostankih.

(3) Meritev nevarnih snovi v lesnih ostankih in rastlinskih ostankih se mora opraviti:

- pred prvo uporabo ali dajanjem na trg, in
- v roku 30 dni po uvedbi novega ali spremembi obstoječega tehnološkega procesa proizvodnje lesnih izdelkov, ki vključuje nove vhodne lesne materiale, predhodno že obdelane s kemičnimi sredstvi, ali drugačne sestavine lepil, premazov in drugih kemičnih sredstev za pripravo ali zaščito lesa, ki se uporabljajo pri obdelavi lesa in proizvodnji pohištva ali
- v roku 30 dni po uvedbi novega ali spremembi obstoječega tehnološkega procesa proizvodnje in obdelave celuloze, papirja in kartona ter proizvodnje živil in pijač, posledica česar je drugačna kemična sestava rastlinskih ostankov.

(4) Meritev nevarnih snovi iz prejšnjega odstavka lahko izvaja le pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je za to akreditiran po standardu SIST EN ISO/IEC 17025 za določanje onesnaževal iz priloge te uredbe.

(5) Upravljavca iz drugega odstavka tega člena mora rezultate opravljenih meritvah nevarnih snovi skladno hraniti najmanj pet let in ministrstvu, pristojnemu za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanje.

(6) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena ni treba izvajati meritve:

- nevarnih snovi v lesnih ostankih in rastlinskih ostankih, ki izvirajo izključno iz mehanske obdelave,
- pentaklorfenola v rastlinskih ostankih iz proizvodnje živil in pijač.

(7) Če vsebnost nevarnih snovi v lesnih ostankih in rastlinskih ostankih preseže mejne vrednosti, ki so določene v prvem odstavku tega člena, se ti ostanki štejejo za odpadke in mora za njihovo uporabo biti pridobljeno okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

10. člen **(združevanje več naprav v eno napravo)**

(1) Ob namestitvi dveh ali več obstoječih kurilnih naprav, katerih skupna toplotna moč je enaka ali večja od 50 MW, se kombinacija teh naprav šteje kot ena velika kurilna naprava, pri čemer se njihove toplotne moči seštevajo za namen določitve skupne toplotne moči naprave, če se dimni plini teh naprav izpuščajo skozi skupni odvodnik ali pa po oceni ministrstva takšen odvod dimnih plinov ne bi povečal cene siceršnje namestitve posamičnih odvodnikov za več kakor 100 odstotkov.

(2) Ob namestitvi dveh ali več novih kurilnih naprav ali novih turbin s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW ali novih motorjev s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW, se kombinacija teh naprav šteje kot ena naprava, pri čemer se njihove toplotne moči seštevajo za namen določitve skupne toplotne moči

naprave, če se dimni plini teh naprav izpuščajo skozi skupni odvodnik ali pa po oceni ministrstva takšen odvod dimnih plinov ne bi povečal cene siceršnje namestitve posamičnih odvodnikov za več kakor 100 odstotkov.

(3) Ob namestitvi nove kurilne naprave ali nove turbine s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW ali novega motorja s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW k eni ali več obstoječim kurilnim napravam se kombinacija teh naprav obravnava kot nove kurilne naprave iz prejšnjega odstavka.

(4) Mejne vrednosti emisije se za:

- naprave iz prvega odstavka tega člena določijo v skladu s predpisom, ki ureja mejne vrednosti emisij iz velikih kurilnih naprav;
- naprave iz drugega odstavka tega člena določijo v skladu s to uredbo glede na vrsto naprave, toplotno moč naprave in uporabljeno gorivo.

IV. MEJNE VREDNOSTI EMISIJE SNOVI

11. člen

(uporaba mejnih vrednosti emisije snovi)

(1) Mejne vrednosti so izražene kot masa snovi na prostornino dimnih plinov pri temperaturi 273,15 K in tlaku 101,3 kPa ter po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v mg/m^3 , pri vsebnosti kisika v dimnih plinih, izraženo v volumnskih odstotkih, ki znaša:

- 6 odstotkov za kurilne naprave na trdna goriva,
- 3 odstotke za kurilne naprave na tekoča in plinasta goriva,
- 15 odstotkov za turbine in motorje.

(2) Pri uporabi goriv v napravah, za katere ni potrebno pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, se za njih ne uporabljajo mejne vrednosti za:

- anorganske delce,
- anorganske snovi v plinastem stanju,
- organske snovi,
- rakotvorne snovi,
- vlakna,
- mutagene snovi,
- dioksine in furane.

12. člen

(naprave z mešano in kombinirano kurjavo)

(1) Za napravo z mešano kurjavo se izračuna mejna vrednost emisije na naslednji način:

- uporabi se mejna vrednosti emisij, ki veljajo za posamezno vrsto goriva glede na toplotno moč naprave;
- za vsako gorivo posebej se izračuna utežena mejna vrednost emisij kot zmnožek mejne vrednosti emisij iz prejšnje alineje in deleža toplotne moči, ki jo pri zgorevanju prispeva posamezno gorivo;
- seštejejo se utežene mejne vrednosti emisij iz prejšnje alineje.

(2) Za kurilno napravo s kombinirano kurjavo veljajo mejne vrednosti emisije snovi za tisto gorivo, ki trenutno zgoreva. Pri preklopu obratovanja kurišča s trdnega goriva na plinasto ali tekoče veljajo še štiri ure po preklopu mejne vrednosti za trdno gorivo.

13. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za kurilne naprave na trdno gorivo)

(1) Za obstoječe kurilne naprave, ki uporabljajo trdno gorivo, je mejna vrednost za:

1. prah:

- 22 mg/m³ pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga,
- 30 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni premog, briki in koks iz premoga;

2. CO:

- 160 mg/m³ pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga,
- 225 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni premog, briki in koks iz premoga;

3. NO₂:

- 375 mg/m³ pri uporabi naravnega lesa, lesnih ostankov, briketov in peletov iz naravnega lesa,
- 325 mg/m³ za kurilne naprave s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga,
- 450 mg/m³ za kurilne naprave s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju pri uporabi goriva, ki ni naravni les, lesni ostanki, briki in peleti iz naravnega lesa ali premog, briki in koks iz premoga,
- 430 mg/m³ za kurilne naprave, ki nimajo kurišča z zgorevanjem v vrtničnem sloju pri uporabi pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga, s toplotno močjo enako ali večjo od 10 MW,
- 600 mg/m³ za kurilne naprave, ki nimajo kurišča z zgorevanjem v vrtničnem sloju pri uporabi pri uporabi goriva, ki ni premog, briki in koks iz premoga ali naravni les, lesni ostanki, briki in peleti iz naravnega lesa, s toplotno močjo enako ali večjo od 10 MW,
- 540 mg/m³ za kurilne naprave, ki nimajo kurišča z zgorevanjem v vrtničnem sloju pri uporabi pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga, s toplotno močjo manjšo od 10 MW,
- 575 mg/m³ za kurilne naprave, ki nimajo kurišča z zgorevanjem v vrtničnem sloju pri uporabi pri uporabi goriva, ki ni premog, briki in koks iz premoga ali naravni les, lesni ostanki, briki in peleti iz naravnega lesa, s toplotno močjo manjšo od 10 MW;

4. žveplovi dioksidi (v nadaljnjem besedilu: SO₂):

- 270 mg/m³ za kurilne naprave s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, razen če te mejne vrednosti ni možno doseči z ekonomsko upravičenimi ukrepi, pri čemer pa mejni emisijski faktor, izražen kot razmerje med maso žvepla v dimnih plinih in maso žvepla v gorivu, ne sme presegati 25 odstotkov,
- 1400 mg/m³ pri uporabi črnega premoga,
- 1500 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni črni premog;

5. dušikov oksid 160 mg/m³ za kurilne naprave s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju pri uporabi premoga;

6. celotni organski ogljik 15 mg/m³ pri uporabi naravnega lesa, lesnih ostankov, rastlinskih ostankov, briketov in peletov iz naravnega lesa.

(2) Za nove kurilne naprave, ki uporabljajo trdno gorivo, je mejna vrednost za:

1. prah:

- 50 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW,
- 30 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 5 MW in enako ali manjšo od 20 MW,
- 20 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 20 MW;

2. CO:

- 160 mg/m³ pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga,
- 225 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni premog, briki in koks iz premoga;

3. NO₂:

- 500 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW,
- 300 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 5 MW;

4. SO₂:

- 200 mg/m³ pri uporabi biomase, vendar ne za kurilne naprave, v katerih se uporablja izključno lesna biomasa,
- 400 mg/m³ pri uporabi izključno lesne biomase in goriv, ki niso biomasa.

14. člen **(mejne vrednosti emisije snovi za kurilne naprave na tekoče gorivo)**

(1) Za obstoječe kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo, je mejna vrednost za:

1. prah:

- 60 mg/m³ pri uporabi rastlinskih ostankov iz proizvodnje in obdelave celuloze,
- 50 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni rastlinski ostanek iz proizvodnje in obdelave celuloze, plinsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje in metilester iz rastlinskega olja;

2. dimno število 1 pri uporabi plinskega olja, metanola, etanola, neobdelanega rastlinskega olja in metilestra iz rastlinskega olja;

3. CO:

- 96 mg/m³ pri uporabi rastlinskih ostankov iz proizvodnje in obdelave celuloze,
- 80 mg/m³ pri uporabi goriva, ki niso rastlinski ostanki iz proizvodnje in obdelave celuloze;

4. NO₂:

- 180 mg/m³ pri uporabi plinskega olja v kurilnih napravah z najvišjo temperaturo vode v kotlu do 110 °C in presežkom tlaka do 0,05 MPa,
- 200 mg/m³ pri uporabi plinskega olja v kurilnih napravah z najvišjo temperaturo vode v kotlu med 100 °C in 210 °C in presežkom tlaka med 0,05 MPa in 1,8 MPa,
- 250 mg/m³ pri uporabi plinskega olja v kurilnih napravah z najvišjo temperaturo vode v kotlu nad 210 °C in presežkom tlaka nad 1,85 MPa,
- 420 mg/m³ pri uporabi rastlinskih ostankov iz proizvodnje in obdelave celuloze,
- 350 mg/m³ pri uporabi goriva, ki niso rastlinski ostanki iz proizvodnje in obdelave celuloze ali če v kotlu medij za prenos toplote ni voda;

5. SO₂:

- 850 mg/m³ pri uporabi tekočega goriva, ki ni težko kurilno olje ali rastlinski ostanki iz proizvodnje in obdelave celuloze,
- 1020 mg/m³ pri uporabi rastlinskih ostankov iz proizvodnje in obdelave celuloze,
- 1300 mg/m³ pri uporabi težkega kurilnega olja.

(2) Za nove kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo, je mejna vrednost za:

1. prah:

- 20 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje,
- 50 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje;

2. CO:

- 96 mg/m³ pri uporabi rastlinskih ostankov iz proizvodnje in obdelave celuloze,
- 80 mg/m³ pri uporabi goriva, ki niso rastlinski ostanki iz proizvodnje in obdelave celuloze;

3. NO₂:

- 200 mg/m³ pri uporabi plinskega olja,
- 300 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje;

4. SO₂ 350 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje.

(3) Ne glede na mejne vrednosti za SO₂ iz prvega in drugega odstavka tega člena in drugega odstavka 30. člena te uredbe, je za kurilne naprave pri uporabi težkega kurilnega olja s povišano vsebnostjo žvepla, mejna vrednost za SO₂ za obdobje do šestih mesecev 1300 mg/m³, če:

- je motena dobava težkega kurilnega olja z nizko vsebnostjo žvepla kot posledica resnega pomanjkanja in
- je za uporabo težkega kurilnega olja s povišano vsebnostjo žvepla pridobljeno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočih goriv.

15. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za kurilne naprave na plinasto gorivo)

(1) Za obstoječe kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo, je mejna vrednost za:

1. prah:
 - 5 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali večjo od 20 MW pri uporabi zemeljskega plina, utekočinjenega naftnega plina, rafinerijskega plina, plina iz blata čistilnih naprav in bioplina,
 - 10 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali večjo od 20 MW pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin, utekočinjene naftni plina, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav in bioplin;
2. CO 80 mg/m³;
3. NO₂:
 - 100 mg/m³ pri uporabi zemeljskega plina v kurilnih napravah z najvišjo temperaturo vode v kotlu do 110 °C in presežkom tlaka do 0,05 MPa,
 - 110 mg/m³ pri uporabi zemeljskega plina v kurilnih napravah z najvišjo temperaturo vode v kotlu med 100 °C in 210 °C in presežkom tlaka med 0,05 MPa in 1,8 MPa,
 - 150 mg/m³ pri uporabi zemeljskega plina olja v kurilnih napravah z najvišjo temperaturo vode v kotlu nad 210 °C in presežkom tlaka nad 1,85 MPa,
 - 200 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin ali če v kotlu medij za prenos toplote ni voda;
4. SO₂:
 - 5 mg/m³ pri uporabi utekočinjenega naftnega plina,
 - 10 mg/m³ pri uporabi zemeljskega plina,
 - 50 mg/m³ pri uporabi rafinerijskega plina,
 - 350 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni utekočinjen naftni plin, zemeljski plin in rafinerijski plin.

(2) Za nove kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo, je mejna vrednost za:

1. CO 80 mg/m³;
2. NO₂:
 - 100 mg/m³ pri uporabi zemeljskega plina,
 - 200 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin;
3. SO₂:
 - 35 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni bioplin in nizkokalorični plin iz koksarn ali nizkokalorični plin iz plavžev v železarski in jeklarski industriji,
 - 100 mg/m³ pri uporabi bioplina,
 - 200 mg/m³ pri uporabi nizkokaloričnega plina iz plavžev v železarski in jeklarski industriji,
 - 400 mg/m³ pri uporabi nizkokaloričnega plina iz koksarn v železarski in jeklarski industriji.

16. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za turbine na tekoče gorivo)

(1) Za obstoječe turbine, ki uporabljajo tekoče gorivo, mejna vrednost za:

1. dimno število pri obratovanju 2, pri zagonu pa 4;
2. CO 100 mg/m³ pri obremenitvi 70 odstotkov ali več;
3. NO₂ 150 mg/m³;

(2) Za nove turbine s toplotno močjo enako ali večjo od 1 MW, ki uporabljajo tekoče gorivo, je mejna vrednost za:

1. prah:
 - 10 mg/m³ za turbine s toplotno močjo večjo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje,
 - 20 mg/m³ za turbine s toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje;
2. CO 100 mg/m³ pri obremenitvi nad 70 odstotkov;
3. NO₂ 75 mg/m³ pri obremenitvi nad 70 odstotkov;
4. SO₂ 120 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje.

17. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za turbine na plinasto gorivo)

(1) Za obstoječe turbine, ki uporabljajo plinasto gorivo, je mejna vrednost za:

1. CO:
 - 100 mg/m³ pri obremenitvi 70 odstotkov ali več,
 - 200 mg/m³ za turbine s toplotno močjo do vključno 1 MW pri obremenitvi 70 odstotkov ali več pri uporabi bioplina, plina iz blata čistilnih naprav, plina iz naftnih vrtin, plina iz industrijskih procesov, odlagališnega plina, rudniškega plina in sinteznega plina;
2. NO₂:
 - 75 mg/m³ pri uporabi zemeljskega plina pri obremenitvi 70 odstotkov ali več,
 - pri uporabi zemeljskega plina in v primeru izkoristka turbine, večjem od 32 odstotkov pri 288,15 K, 101,3 kPa ob relativni zračni vlagi 60 odstotkov, izračunana tako, da se 75 mg/m³ pomnoži s količnikom med izkoristkom turbine in izkoristkom 32 odstotkov,
 - 150 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin;

(2) Za nove turbine s toplotno močjo enako ali večjo od 1 MW, ki uporabljajo plinasto gorivo, je mejna vrednost za:

1. CO:
 - 100 mg/m³ pri obremenitvi 70 odstotkov ali več,
 - 200 mg/m³ za turbine s toplotno močjo do vključno 1 MW pri obremenitvi 70 odstotkov ali več pri uporabi bioplina, plina iz blata čistilnih naprav, plina iz naftnih vrtin, plina iz industrijskih procesov, odlagališnega plina, rudniškega plina in sinteznega plina;
2. NO₂:
 - 50 mg/m³ pri obremenitvi večji od 70 odstotkov, in uporabi zemeljskega plina,
 - 75 mg/m³ pri obremenitvi, večji od 70 odstotkov, in uporabi goriva, ki ni zemeljski plin;
3. SO₂:
 - 15 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin in bioplin,
 - 40 mg/m³ pri uporabi bioplina.

18. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za motorje na tekoče gorivo)

(1) Za obstoječe motorje, ki uporabljajo tekoče gorivo, je mejna vrednost za:

1. prah 8 mg/m^3 ;

2. CO 115 mg/m^3 ;

3. NO₂:

– 375 mg/m^3 za motorje na kompresijski vžig s toplotno močjo enako manjšo od 3 MW,

– 190 mg/m^3 za motorje na kompresijski vžig s toplotno močjo enako ali večjo od 3 MW,

– 95 mg/m^3 za štiriktaktne motorje na prisilni vžig,

– 300 mg/m^3 za dvotaktne motorje na prisilni vžig;

4. formaldehid 25 mg/m^3

toplotno močjo enako ali večjo od 1 MW, ki uporabljajo tekoče gorivo, je mejna vrednost za:

1. prah:

– 10 mg/m^3 za motorje s toplotno močjo večjo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje,

– 20 mg/m^3 za motorje s toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje;

2. CO 115 mg/m^3 ;

3. NO₂:

– 225 mg/m^3 za dizelske motorje s toplotno močjo enako ali manjšo od 20 MW pri vrtilni hitrosti enaki ali manjši od 1200 vrt/min pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje, in za motorje na dve gorivi med uporabo tekočega goriva,

– 190 mg/m^3 za dizelske motorje s toplotno močjo večjo od 20 MW pri vrtilni hitrosti enaki ali manjši od 1200 vrt/min pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje, in za motorje, ki niso motorji na dve gorivi med uporabo tekočega goriva;

4. SO₂ 120 mg/m^3 pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje.

19. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za motorje na plinasto gorivo)

(1) Za obstoječe motorje, ki uporabljajo plinasto gorivo, je mejna vrednost za:

1. prah 8 mg/m^3 ;

2. CO:

– 115 mg/m^3 pri uporabi goriva, ki ni odlagališčni plin, bioplin, plin iz čistilnih naprav in rudniški plin,

– 375 mg/m^3 za motorje na prisilni vžig s toplotno močjo manjšo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,

– 245 mg/m^3 za motorje na prisilni vžig s toplotno močjo enako ali večjo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,

– 750 mg/m^3 za motorje na kompresijski vžig s toplotno močjo manjšo od 3 MW pri uporabi bioplina,

– 245 mg/m^3 za motorje na kompresijski vžig s toplotno močjo enako ali večjo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,

– 245 mg/m^3 pri uporabi odlagališčnega plina in za motorje na prisilni vžig pri uporabi rudniškega plina;

3. NO₂:

– 375 mg/m^3 za motorje na prisilni vžig s toplotno močjo manjšo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,

– 190 mg/m^3 za motorje na prisilni vžig s toplotno močjo enako ali večjo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,

– 190 mg/m^3 za motorje na revno zmes in štiriktaktne motorje, ki deluje na osnovi Ottovega cikla, pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,

- 190 mg/m³ za motorje na revno zmes in dizelske motorje pri uporabi goriv, ki niso bioplin in plin iz čistilnih naprav,
- 190 mg/m³ pri uporabi odlagališčnega plina,
- 95 mg/m³ za štiritaktne motorje na prisilni vžig,
- 300 mg/m³ za dvotaktne motorje;
- 4. formaldehid 25 mg/m³ pri uporabi odlagališčnega plina, biolina in plina iz čistilnih naprav;

(2) Za nove motorje s toplotno močjo enako ali večjo od 1 MW, ki uporabljajo plinasto gorivo, je mejna vrednost za:

1. CO:

- 115 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni odlagališčni plin, bioplin, plin iz čistilnih naprav in rudniški plin,
- 375 mg/m³ za motorje na prisilni vžig s toplotno močjo manjšo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,
- 245 mg/m³ za motorje na prisilni vžig s toplotno močjo enako ali večjo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,
- 750 mg/m³ za motorje na kompresijski vžig s toplotno močjo manjšo od 3 MW pri uporabi bioplina,
- 245 mg/m³ za motorje na kompresijski vžig s toplotno močjo enako ali večjo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,
- 245 mg/m³ pri uporabi odlagališčnega plina in za motorje na prisilni vžig pri uporabi rudniškega plina;

2. NO₂:

- 95 mg/m³ pri uporabi zemeljskega plina in za motorje, ki niso motorji na dve goriv pri uporabi zemeljskega plina,
- 190 mg/m³ za motorje na dve goriv pri uporabi zemeljskega plina in za ostale motorje ter goriva;

3. SO₂:

- 15 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin ali bioplin,
- 40 mg/m³ pri uporabi bioplina.

V. UKREPI ZMANJŠEVANJA EMISIJ SNOVI

20. člen (izpuščanje dimnih plinov)

(1) Upravljavec naprave mora zagotoviti izpuščanje dimnih plinov v okolje samo skozi odvodnik.

(2) Upravljavec kurilne naprave, turbine s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW, in motorja s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW, mora zagotoviti, da se pri načrtovanju in izračunu potrebne višine odvodnika upoštevajo določbe predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaženja.

21. člen (neskladnost naprav z mejnimi vrednostmi emisije snovi)

(1) Upravljavec naprave mora v primeru okvare naprave, ki ima za posledico izpust emisije snovi preko mejnih vrednosti, sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so v čim krajšem času emisije snovi znotraj mejnih vrednosti emisij.

(2) Upravljavec naprave mora zagotoviti, da sta obdobji zagona in ustavitve naprave čim krajši.

(3) Upravljavec kurilne naprave, turbine s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW, in motorja s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW, mora vsako okvaro naprave, ki ima za posledico izpust emisije snovi preko mejnih vrednosti, najpozneje v 48 urah prijaviti inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja.

22. člen**(neskladnost kurilnih naprav pri uporabi naprav za čiščenje dimnih plinov)**

(1) Ne glede na prvi odstavek 21. člena te uredbe lahko kurilne naprave, ki imajo vgrajene naprave za razžveplanje dimnih plinov, naprave za zmanjševanje emisije prahu, naprave za zmanjševanje anorganskih halogenskih spojin v dimnih plinih ali druge tehnike za zmanjševanje emisij, obratujejo z zmanjšano učinkovitostjo ali brez teh naprav v primeru okvare, motnje ali izpada največ 120 ur letno, od tega največ 24 ur nepretrgoma. Vsa stanja, ko je zaradi zmanjšane učinkovitosti ali izpada teh naprav presežena mejna vrednost emisije, mora upravljavec kurilne naprave evidentirati v obratovalni dnevnik skladno s predpisom, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora upravljavec kurilne naprave vsak izpad čistilnih naprav najpozneje v 48 urah prijaviti inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja.

(3) Čas obratovanja iz prvega odstavka tega člena, v katerem je presežena dvakratna mejna vrednost, se upošteva kot čas izpada čistilnih naprav.

VI. OBRATOVALNI MONITORING EMISIJE SNOVI**23. člen****(obratovalni monitoring emisije snovi)**

(1) Upravljavec naprave mora zagotoviti izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa emisije snovi, ki imajo s to uredbo določene mejne vrednosti kot:

- izvedbo prvih meritev emisije snovi na kurilni napravi, turbini s toplotno močjo enako ali večjo od 1 MW, in motorju s toplotno močjo enako ali večjo od 1 MW, v štirih mesecih po začetku obratovanja;
- enkrat na leto izvedbo občasnih meritve emisije snovi na napravi s toplotno močjo večjo od 20 MW,
- izvedbo občasne meritve emisije snovi na kurilni napravi s toplotno močjo enako ali manjšo od 20 MW, ki je predmet drugega odstavka 25. člena te uredbe, znotraj trikratnika največjega povprečja obratovalnih ur v tekočem povprečju za zadnjih pet let obratovanja za obstoječe kurilne naprave oziroma za zadnja tri leta obratovanja za nove kurilne naprave,
- izvedbo občasne meritve emisije snovi na kurilni napravi s toplotno močjo večjo od 20 MW, ki je predmet drugega odstavka 25. člena te uredbe, znotraj največjega povprečja obratovalnih ur v tekočem povprečju za zadnjih pet let obratovanja za obstoječe kurilne naprave oziroma za zadnja tri leta obratovanja za nove kurilne naprave.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se prve meritve in obratovalni monitoring emisije CO izvaja tudi za naprave, za katere ni predpisana mejna vrednost emisije CO, izmerjena vrednost pa se navede v poročilo o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu.

(3) Upravljavec naprave mora zagotoviti, da se rezultati prvih meritev in obratovalnega monitoringa emisije snovi zapišejo in obdelajo na način, ki omogoča preverjanje skladnosti koncentracij snovi z mejnimi vrednostmi emisij snovi.

(4) Občasne meritve niso potrebne, če ima naprava vgrajene umerjene merilnike emisije snovi za trajno merjenje, ki delujejo nepretrgoma.

(5) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena za kurilne naprave, ki proizvajajo toploto za tehnološke procese ali posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materiala ali za proizvodnjo elektrike:

- na plinsko olje s toplotno močjo manjšo od 5 MW, in
- na zemeljski plin ali utekočinjeni naftni plin s toplotno močjo manjšo od 10 MW

ni treba zagotavljati prvih meritev in obratovalnega monitoringa v skladu s prvim in šestim odstavkom tega člena, če upravljavec naprave najmanj enkrat letno zagotovi izvedbo meritve in nastavitvev zgorevanja, ki jo izvede serviser, ki ga pooblasti proizvajalec naprave. Upravljavec naprave mora potrdilo o opravljenem servisu naprave in meritvi hraniti najmanj šest let.

(6) Upravljavec naprave, ki je predmet spremembe, posodobitve ali nadgradnje, ki lahko vpliva na emisije snovi, mora zagotoviti izvedbo prvih meritev skladno s prvo alinejo prvega odstavka in petim odstavkom tega člena. Emisije iz takšne naprave ne smejo preseči mejnih vrednosti emisij, ki so veljavne v času zaključka spremembe, posodobitve ali nadgradnje te naprave.

(7) Za naprave, ki lahko uporabljajo več goriv se izvajajo prve meritve in občasne meritve med kurjenjem goriva ali mešanice goriv, pri katerih bo verjetno dosežena najvišja raven emisij in v obdobju, ki predstavlja običajne obratovalne pogoje.

24. člen **(izvajanje trajnih meritev za kurilne naprave)**

(1) Za kurilno napravo mora upravljavec naprave glede na vrsto goriva in vhodno toplotno moč zagotoviti izvajanje trajnih meritev naslednjih količin:

1. kvalitativno spremljanje emisije prahu z merilniki za nadzor prepustnosti filtra v skladu s standardom SIST EN 15859 za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 5 MW in enako ali manjšo od 25 MW pri uporabi trdnega goriva;

2. emisijo prahu za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 25 MW pri uporabi trdnega goriva;

3. emisijo prahu za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 20 MW pri uporabi tekočega goriva, razen za plinsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskega olja;

4. dimno število za kurilne naprave na tekoče gorivo s toplotno močjo večjo od 20 MW pri uporabi plinskega olja, metanola, etanola, neobdelanega rastlinskega olja ali metilestra iz rastlinskega olja;

5. emisijo CO za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 2,5 MW pri uporabi trdnega goriva;

6. emisijo CO za kurilne naprave pri uporabi tekočega goriva, in sicer:

– za plinsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskega olja, če je toplotna moč kurilne naprave večja od 20 MW,

– na drugo tekoče gorivo, če je toplotna moč kurilne naprave večja od 10 MW;

7. emisije SO₂ za kurilne naprave pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga, emulgiranega naravnega bitumna in težkega kurilnega olja, če vsebnost žvepla v gorivu presega en odstotek mase goriva.

(2) Upravljavec kurilne naprave, ki ima vgrajeno sekundarno opremo za zmanjšanje emisij iz prvega odstavka 22. člena te uredbe, mora zagotoviti izvajanje trajnih meritev emisije snovi za katere je vgrajena sekundarna oprema.

(3) Za skladnost emisije snovi z mejnimi vrednostmi za kurilne naprave, ki so predmet izvajanja trajnih meritev, morajo biti pri vrednotenju rezultatov meritev za obratovalne ure v koledarskem letu izpolnjeni naslednji pogoji:

- nobena validirana mesečna povprečna vrednost ne presega mejnih vrednosti emisij,
- nobena validirana dnevna povprečna vrednost ne presega 110 odstotkov mejnih vrednosti emisij,
- pri kurilnih napravah, ki uporabljajo samo premog, nobena validirana dnevna povprečna vrednost ne presega 150 odstotkov mejnih vrednosti emisij in
- 95 odstotkov vseh validiranih polurnih povprečnih vrednosti v letu ne presega 200 % mejnih vrednosti emisij.

(4) Validirane povprečne vrednosti iz prejšnjega odstavka se določijo iz veljavnih povprečnih polurnih vrednosti tako, da se od njih odšteje vrednost področja zaupanja skladno s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje. Validirane dnevne in mesečne povprečne vrednosti se določijo kot povprečje validiranih polurnih povprečnih vrednosti, pri čemer se ne upoštevajo vrednosti, izmerjene ob zagonu in ustavitvi ter izmerjene vrednosti pri uporabi težkega kurilnega olja iz tretjega odstavka 14. člena te uredbe.

25. člen **(občasno obratovanje naprav)**

(1) Ne glede na določbe 23. člena in 24. člena te uredbe se trajne meritve ne izvajajo na kurilnih napravah, ki obratujejo manj kot 500 ur v koledarskem letu.

(2) Ne glede na mejne vrednosti v prvem in drugem odstavku 13. člena ter drugem in tretjem odstavku 29. člena te uredbe se pri prvih in občasnih meritvah za kurilne naprave, ki obratujejo manj kot 500 ur v koledarskem letu, meri samo emisija prahu, pri čemer se uporabi mejna vrednost:

- 200 mg/m³ za obstoječe kurilne naprave,
- 100 mg/m³ za nove kurilne naprave.

(3) Ne glede na določbe 23. člena te uredbe se občasne meritve ne izvajajo na turbinah in motorjih, ki obratujejo manj kot 300 ur v koledarskem letu, in se uporabljajo samo za pogon rezervnega ali zasilnega napajanja elektrike.

(4) Upravljavec naprave iz prvega in tretjega odstavka tega člena mora vsako leto do 31. marca predložiti ministrstvu poročilo o obratovanju naprav za preteklo leto, iz katerega je razvidno, da obratovalni čas v preteklem letu ni presegal omejitev števila obratovalnih ur.

VII. OBVEZNOSTI UPRAVLJAVCA

26. člen

(podatki o obratovanju naprav)

(1) Upravljavec kurilne naprave, turbine s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW, in motorja s toplotno močjo, enako ali večjo od 1 MW, naprave hrani najmanj šest let evidenco:

- meritev iz 23. in 24. člena te uredbe;
- vrste in količine goriv, uporabljenih v napravi;
- obratovalnih ur iz četrtega odstavka 25. člena te uredbe;
- okvar, motenj in sprejetih ukrepov iz prvega odstavka 21. člena in prvega odstavka 22. člena te uredbe;
- potrdil o vpisu v evidenco kurilnih naprav.

(2) Upravljavec mora ministrstvu na zahtevo omogočiti vpogled v podatke iz prejšnjega odstavka.

VIII. NADZOR

27. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, razen nad določbo 9. člena, ki ga opravlja tudi inšpekcija, pristojna za trg.

IX. KAZENSKE DOLOČBE

28. člen

(prekrški upravljavca kurilne naprave)

(1) Z globo od 10.000 do 50.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je vpisan v evidenco naprav iz 6. člena te uredbe in je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ne zagotovi:

- izvajanje meritve nevarnih snovi v ostankih iz biomase iz drugega in tretjega odstavka 9. člena te uredbe;
- obratovanje naprave znotraj mejnih vrednosti iz 13. do 19. člena, drugega odstavka 25. člena, 29. do 36. člena in 38. člena te uredbe;
- izvajanje obratovalnega monitoringa emisij iz 23., 24. in 37. člena te uredbe.

(2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

- ne poda vloge za vpis naprave v evidenco naprav iz 6. in 39. člena te uredbe;
- ne poda vloge za spremembo evidence naprav iz 7. člena te uredbe;
- dimne pline ne izpušča v skladu z 20. členom te uredbe;

- uporablja napravo v okvari brez sprejetja in izvajanja ukrepov iz prvega odstavka 21. člena te uredbe;
 - ne prijavi neskladnosti naprave inšpektorju, pristojnemu za okolje, v skladu s tretjim odstavkom 21. člena ali drugim odstavkom 22. člena te uredbe;
 - ne hrani rezultatov meritev v skladu s petim odstavkom 9. člena ali petim odstavkom 23. člena ali prvim odstavkom 26. člena te uredbe.
- (3) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.
- (4) Z globo od 1.200 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena kaznuje tudi upravljavalec naprave, ki je fizična oseba.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

29. člen

(prilagoditev obstoječe kurilne naprave na trdno gorivo)

(1) Upravljavalec obstoječe kurilne naprave na trdno gorivo mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij snovi iz drugega odstavka tega člena:

- do dopolnjenih 27 let od leta izdelave obstoječe kurilne naprave ali
- najpozneje do 1. januarja 2030 za obstoječo kurilno napravo s toplotno močjo, ki je enaka ali manjša od 5 MW, kar je prej, in
- najpozneje do 1. januarja 2025 za obstoječo kurilno napravo s toplotno močjo, ki je večja od 5 MW, kar je prej.

(2) Mejne vrednosti za obstoječo kurilno napravo so po rokih iz prejšnjega odstavka:

1. za prah:
 - 50 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali manjšo od 20 MW;
 - 30 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 20 MW,
2. za CO:
 - 160 mg/m³ pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga,
 - 225 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni premog, briketi in koks iz premoga;
3. za NO₂ 650 mg/m³;
4. za SO₂:
 - 200 mg/m³ pri uporabi biomase, vendar ne za kurilne naprave, v katerih se uporablja slama ali izključno lesna biomasa,
 - 300 mg/m³ pri uporabi slame,
 - 1100 mg/m³ pri uporabi izključno lesne biomase in goriva, ki ni biomasa v kurilnih napravah s toplotno močjo enako ali manjšo od 20 MW,
 - 400 mg/m³ pri uporabi izključno lesne biomase in goriva, ki ni biomasa v kurilnih napravah s toplotno močjo, večjo od 20 MW.

(3) Do prilagoditve obstoječe kurilne naprave, ki je bila zgrajena ali dana v obratovanje do 31. decembra 2011 ali za katero je bilo do 31. decembra 2011 pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje, se ne glede na določbo prvega odstavka 13. člena te uredbe uporablja mejna vrednost do roka iz prvega odstavka tega člena za:

1. prah:
 - 160 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo manjšo od 5 MW pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga,
 - 225 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali večjo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni premog, briketi in koks iz premoga,

– 55 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo manjšo od 5 MW pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga,

– 75 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali večjo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni premog, briki in koks iz premoga;

2. CO:

– 325 mg/m³ pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga,

– 450 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni premog, briki in koks iz premoga;

3. NO₂:

– 700 mg/m³ pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga,

– 975 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni premog, briki in koks iz premoga;

4. SO₂:

– 1820 mg/m³ pri uporabi premoga, briketov in koksa iz premoga,

– 2550 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni premog, briki in koks iz premoga;

5. didušikov oksid 160 mg/m³ za kurilne naprave s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju pri uporabi premoga;

6. celotni organski ogljik 75 mg/m³ pri uporabi naravnega lesa, lesnih ostankov, rastlinskih ostankov, briketov in peletov iz naravnega lesa.

(4) Ne glede na 1. in 2. točko prejšnjega odstavka se za rekonstruirano obstoječo kurilno napravo pri uporabi naravnega lesa, lesnih ostankov, rastlinskih ostankov, briketov in peletov iz naravnega lesa, ki je bila izdelana pred letom 1995, uporabi ne glede na toplotno moč mejna vrednost za:

– prah 225 mg/m³,

– CO 1500 mg/m³.

30. člen

(prilagoditev obstoječe kurilne naprave na tekoče gorivo)

(1) Upravljavca obstoječe kurilne naprave na tekoče gorivo mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij snovi iz drugega odstavka tega člena:

– do dopolnjenih 27 let od leta izdelave obstoječe kurilne naprave ali

– najpozneje do 1. januarja 2030 za obstoječo kurilno napravo s toplotno močjo, ki je enaka ali manjša od 5 MW, kar je prej, in

– najpozneje do 1. januarja 2025 za obstoječo kurilno napravo s toplotno močjo, ki je večja od 5 MW, kar je prej.

(2) Mejne vrednosti za obstoječo kurilno napravo so po rokih iz prejšnjega odstavka:

1. za prah:

– 30 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje, v kurilnih napravah s toplotno močjo večjo od 5 MW,

– 50 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje;

2. NO₂:

– 200 mg/m³ pri uporabi plinskega olja,

– 650 mg/m³ pri uporabi tekočega goriva, ki ni plinsko olje;

3. SO₂:

– 350 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje,

– 650 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni plinsko olje;

(3) Do prilagoditve obstoječe kurilne naprave, ki je bila zgrajena ali dana v obratovanje do 31. decembra 2011 ali za katero je bilo do 31. decembra 2011 pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje, se ne glede na določbo prvega odstavka 14. člena te uredbe uporablja mejna vrednost do rokov iz prvega odstavka tega člena za:

1. prah:

– 50 mg/m³ pri uporabi goriva, ki niso rastlinski ostanki iz proizvodnje in obdelave celuloze, plinsko olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje in metilester iz rastlinskega olja,

– 60 mg/m³ pri uporabi rastlinskih ostankov iz proizvodnje in obdelave celuloze;

2. dimno število 1 pri uporabi plinskega olja, metanola, etanola, neobdelanega rastlinskega olja in metilestra iz rastlinskega olja;

3. CO:

– 205 mg/m³ pri uporabi rastlinskih ostankov iz proizvodnje in obdelave celuloze,

– 170 mg/m³ pri uporabi goriva, ki niso rastlinski ostanki iz proizvodnje in obdelave celuloze;

4. NO₂:

– 250 mg/m³ pri uporabi plinskega olja,

– 350 mg/m³ pri uporabi težkega kurilnega olja;

5. SO₂:

– 1700 mg/m³ pri uporabi rastlinskih ostankov iz proizvodnje in obdelave celuloze,

– 2040 mg/m³ pri uporabi goriva, ki niso rastlinski ostanki iz proizvodnje in obdelave celuloze.

(4) Ne glede na 4. točko prvega odstavka 14. člena te uredbe in prvo alinejo 4. točke tretjega odstavka tega člena se mejna vrednost za NO₂ pri uporabi plinskega olja v obstoječih kurilnih napravah do rokov iz prvega odstavka tega člena, v katerem je vsebnost dušika večja od 0,09 masnega odstotka, izračuna na naslednji način:

$$\text{mejna vrednost NO}_2 = -830 \cdot x^2 + 1700 \cdot x + 200$$

pri čemer je x vsebnost dušika, izražena v masnih odstotkih.

(5) Mejna vrednost za NO₂ se pri uporabi plinskega olja v obstoječih kurilnih napravah do rokov iz prvega odstavka tega člena, v katerem vsebnost dušika presega vrednost 140 mg/kg, upošteva na način, da se v dimnih plinih izmerjena koncentracija NO₂ preračuna na referenčno vsebnost dušika po metodi iz standarda SIST EN 267 (dodatek b).

(6) Ne glede na prvo in tretjo alinejo prvega odstavka in 3. točko drugega odstavka tega člena je po prilagoditvi obstoječe kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 5 MW in enako ali manjšo od 20 MW mejna vrednost za SO₂ do 1. januarja 2030 pri uporabi težkega kurilnega olja 850 mg/m³.

31. člen

(obratovanje obstoječe kurilne naprave s toplotno močjo do 5 MW pri uporabi tekočega goriva)

(1) Ne glede na določbi prvega odstavka 14. člena in tretjega odstavka 30. člena te uredbe, se za obstoječo kurilno napravo, ki ni naprava iz petega odstavka 23. člena, s toplotno močjo manjšo od 5 MW pri uporabi tekočega goriva, uporablja mejna vrednost do rokov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe za:

1. dimno število 1;

2. CO 150 mg/kWh;

3. NO₂:

– 185 mg/kWh za kurilno napravo, ki ni kurilna naprava iz naslednje alineje;

– 250 mg/m³ za kurilno napravo s kombiniranim kuriščem na plinasto gorivo, pri uporabi rezervnega tekočega goriva manj kot 300 ur letno;

4. tolotno izgubo z dimnimi plini največ dve odstotni točki več od toplotnih izgub pri vgrajenem atmosferskem gorilniku oziroma največ eno odstotno točko od toplotnih izgub pri drugih gorilnikih, pri čemer je največja vrednosti toplotnih izgub 6 odstotkov. Toplotna izguba se izračuna na način, določen v predpisu, ki ureja emisijo snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav.

(2) Za obstoječe kurilne naprave iz prejšnjega odstavka se do rokov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe:

- ne uporabljajo določbe četrtega odstavka 1. člena, prvega in tretjega odstavka 10. člena, 21. člena, 22. člena ter prve in tretje alineje prvega odstavka 23. člena te uredbe,

- uporablja za vprašanja glede obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak, ki niso urejena s to uredbo, predpis, ki ureja oskrbo malih kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov pri opravljanju javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih plinov in zračnikov.

(3) Upravljavca obstoječe kurilne naprave, ki ni naprava iz petega odstavka 23. člena, s toplotno močjo manjšo od 5 MW na tekoče gorivo mora v koledarskem letu 2030 prvič zagotoviti izvedbo občasnih meritev emisije snovi v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje.

32. člen

(prilagoditev obstoječe kurilne naprave na plinasto gorivo)

(1) Upravljavca obstoječe kurilne naprave na plinasto gorivo mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij snovi iz drugega odstavka tega člena:

- do dopolnjenih 27 let od leta izdelave obstoječe kurilne naprave ali
- najpozneje do 1. januarja 2030 za obstoječo kurilno napravo s toplotno močjo, ki je enaka ali manjša od 5 MW, kar je prej, in
- najpozneje do 1. januarja 2025 za obstoječo kurilno napravo s toplotno močjo, ki je večja od 5 MW, kar je prej.

(2) Mejne vrednosti za obstoječo kurilno napravo so po rokih iz prejšnjega odstavka:

1. za CO 80 mg/m³;
2. za NO₂:
 - 250 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW,
 - 250 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 20 MW pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin,
 - 200 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 20 MW pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin;
3. za SO₂:
 - 35 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin, bioplin in nizkokalorični plin iz koksarn ali nizkokalorični plin iz plavžev v železarski in jeklarski industriji,
 - 170 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 5 MW pri uporabi bioplina,
 - 200 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin in nizkokalorični plin iz koksarn v železarski in jeklarski industriji,
 - 200 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo večjo od 5 MW pri uporabi nizkokaloričnega plina iz plavžev v železarski in jeklarski industriji,
 - 400 mg/m³ uporabi nizkokaloričnega plina iz koksarn v železarski in jeklarski industriji.

(3) Do prilagoditve obstoječe kurilne naprave, ki je bila zgrajena ali dana v obratovanje do 31. decembra 2011 ali za katero je bilo do 31. decembra 2011 pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje, se ne glede na določbo prvega odstavka 15. člena te uredbe uporablja mejna vrednost do rokov iz prvega odstavka tega člena za:

1. prah:
 - 5 mg/m³ za kurilne naprave s toplotno močjo enako ali večjo od 20 MW pri uporabi zemeljskega plina, utekočinjenega naftnega plina,

– toplotno močjo enako ali večjo od 20 MW pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin, utekočinjen naftni plin, rafinerijski plin, plini iz blata čistilnih naprav in bioplin.

2. CO 100 mg/m³;

3. NO₂ 200 mg/m³;

4. SO₂:

– 35 mg/m³ pri uporabi zemeljskega plina ali utekočinjenega naftnega plina,

– 350 mg/m³ pri uporabi goriva, ki ni zemeljski plin in utekočinjen naftni plin.

33. člen

(obratovanje obstoječe kurilne naprave s toplotno močjo do 10 MW pri uporabi plinastega goriva)

(1) Ne glede na določbi prvega odstavka 15. člena in tretjega odstavka 32. člena te uredbe, se za obstoječo kurilno napravo, ki ni naprava iz petega odstavka 23. člena, s toplotno močjo manjšo od 10 MW pri uporabi plinastega goriva, uporablja mejna vrednost do rokov iz prvega odstavka 32. člena te uredbe za:

1. CO 100 mg/kWh;

2. NO₂ 120 mg/kWh,

3. toplotno izgubo z dimnimi plini največ dve odstotni točki več od toplotnih izgub pri vgrajenem atmosferskem gorilniku oziroma največ eno odstotno točko od toplotnih izgub pri drugih gorilnikih, pri čemer je največja vrednosti toplotnih izgub 6 odstotkov. Toplotna izguba se izračuna na način, določen v predpisu, ki ureja emisijo snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav.

(2) Za obstoječe kurilne naprave iz prejšnjega odstavka se do rokov iz prvega odstavka 32. člena te uredbe:

– ne uporabljajo določbe četrtega odstavka 1. člena, prvega in tretjega odstavka 10. člena, 21. člena, 22. člena ter prve in tretje alineje prvega odstavka 23. člena te uredbe,

– uporablja za vprašanja glede obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak, ki niso urejena s to uredbo, predpis, ki ureja oskrbo malih kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov pri opravljanju javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih plinov in zračnikov.

(3) Upravlavec obstoječe kurilne naprave, ki ni naprava iz petega odstavka 23. člena, s toplotno močjo manjšo od 10 MW na plinasto gorivo mora v koledarskem letu 2030 prvič zagotoviti izvedbo občasnih meritev emisije snovi v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje.

34. člen

(prilagoditev obstoječih turbin)

(1) Upravlavec obstoječe turbine s toplotno močjo enako ali večjo od 1 MW mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij snovi iz drugega odstavka tega člena:

– do dopolnjenih 27 let od leta izdelave turbine ali

– najpozneje do 1. januarja 2030 za obstoječo turbino s toplotno močjo, ki je enaka ali manjša od 5 MW, kar je prej, in

– najpozneje do 1. januarja 2025 za obstoječo turbino s toplotno močjo, ki je večja od 5 MW, kar je prej.

(2) Mejne vrednosti za obstoječo turbino so po rokih iz prejšnjega odstavka:

1. za prah:

– 10 mg/m³ za turbine s toplotno močjo večjo od 20 MW pri uporabi tekočega goriva, ki ni plinsko olje,

– 20 mg/m³ za turbine s toplotno manjšo od 20 MW pri uporabi tekočega goriva, ki ni plinsko olje;

2. za CO 100 mg/m³ pri obremenitvi nad 70 odstotkov;

3. za NO₂:

– 200 mg/m³ pri obremenitvi nad 70 odstotkov in uporabi tekočega goriva ter plinastega goriva, ki ni zemeljski plin,

– 150 mg/m³ pri obremenitvi nad 70 odstotkov in uporabi zemeljskega plina;

4. za SO₂:

– 120 mg/m³ pri uporabi tekočega goriva, ki ni plinsko olje,

– 15 mg/m³ pri plinastega goriva, ki ni zemeljski plin, bioplina in nizkokalorični plin iz koksarn ali nizkokalorični plin iz plavžev v železarski in jeklarski industriji,

– 60 mg/m³ pri uporabi bioplina,

– 65 mg/m³ pri uporabi nizkokaloričnega plina iz plavžev v železarski in jeklarski industriji,

– 130 mg/m³ pri uporabi nizkokaloričnega plina iz koksarn v železarski in jeklarski industriji.

35. člen (prilagoditev obstoječih motorjev)

(1) Upravlavec obstoječega motorja s toplotno močjo enako ali večjo od 1 MW mora prilagoditi njegovo obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij snovi iz drugega odstavka tega člena:

– do dopolnjenih 27 let od leta izdelave motorja ali

– najpozneje do 1. januarja 2030 za obstoječi motor s toplotno močjo, ki je enaka ali manjša od 5 MW, kar je prej, in

– najpozneje do 1. januarja 2025 za obstoječi motor s toplotno močjo, ki je večja od 5 MW, kar je prej.

(2) Mejne vrednosti za obstoječi motor so po rokih iz prejšnjega odstavka:

1. za CO:

– 115 mg/m³ pri uporabi tekočega goriva in plinastega goriva, ki ni odlagališčni plin, bioplina, plin iz čistilnih naprav in rudniški plin,

– 375 mg/m³ za motorje na prisilni vžig s toplotno močjo manjšo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,

– 245 mg/m³ za motorje na prisilni vžig s toplotno močjo enako ali večjo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,

– 750 mg/m³ za motorje na kompresijski vžig s toplotno močjo manjšo od 3 MW pri uporabi bioplina,

– 245 mg/m³ za motorje na kompresijski vžig s toplotno močjo enako ali večjo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,

– 245 mg/m³ pri uporabi odlagališčnega plina in za motorje na prisilni vžig pri uporabi rudniškega plina;

2. za NO₂:

– 190 mg/m³ za motorje, ki niso dizelski motorji, ki so se pričeli izdelovati pred 18. majem 2006, motorji na dve gorivi med uporabo tekočega goriva in motorji s toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW pri uporabi plinskega olja,

– 190 mg/m³ za motorje, ki niso dizelski motorji, ki so se pričeli izdelovati pred 18. majem 2006, motorji na dve gorivi med uporabo tekočega goriva in motorji s toplotno močjo enako ali manjšo od 20 MW pri uporabi tekočega goriva, ki ni plinsko olje,

– 1850 mg/m³ za dizelske motorje, ki so se pričeli izdelovati pred 18. majem 2006 in motorje na dve gorivi pri uporabi tekočega goriva,

– 250 mg/m³ za motorje s toplotno močjo enako ali manjšo od 5 MW pri uporabi tekočega goriva,

– 225 mg/m³ za motorje s toplotno močjo enako ali manjšo od 20 MW pri uporabi tekočega goriva, ki ni plinsko olje,

– 190 mg/m³ za motorje, ki niso motorji na dve gorivi med uporabo plinastega goriva,

– 380 mg/m³ za motorje na dve gorivi med uporabo plinastega goriva;

3. za SO₂:

- 120 mg/m³ pri uporabi tekočega goriva, ki ni plinsko olje,
- 15 mg/m³ pri uporabi plinastega goriva, ki ni zemeljski plin, bioplin in nizkokalorični plin iz koksarn ali nizkokalorični plin iz plavžev v železarski in jeklarski industriji,
- 60 mg/m³ pri uporabi bioplina,
- 65 mg/m³ pri uporabi nizkokaloričnega plina iz plavžev v železarski in jeklarski industriji,
- 130 mg/m³ pri uporabi nizkokaloričnega plina iz koksarn v železarski in jeklarski industriji.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka 19. člena te uredbe se za obstoječe motorje, ki uporabljajo odlagališčni plin, bioplin in plin iz čistilnih naprav, in so bili dani v obratovanje do 15. maja 2010, uporablja mejna vrednost do rokov iz prvega odstavka tega člena za:

1. prah 50 mg/m³;

2. CO:

- 245 mg/m³ pri uporabi odlagališčnega plina,
- 565 mg/m³ za motorje s toplotno močjo enako ali večjo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav,ⁱ⁸
- 940 mg/m³ za motorje s toplotno močjo manjšo od 3 MW pri uporabi bioplina in plina iz čistilnih naprav;

3. NO₂:

- 375 mg/m³ za motorje s toplotno močjo enako ali večjo od 3 MW,
- 750 mg/m³ za motorje s toplotno močjo manjšo od 3 MW.

36. člen (mejne vrednosti za nove naprave)

Mejne vrednosti po tej uredbi se za nove naprave začnejo uporabljati 20. decembra 2018.

37. člen (začetek izvajanja meritev emisije snovi)

(1) Upravljavac kurilne naprave z toplotno močjo do 25 MW na trdno gorivo, ki niso odpadki in ki je pričela obratovati pred 21. marcem 2013, mora zagotoviti izvajanje trajnih meritev CO do rokov iz prvega odstavka 29. člena te uredbe.

(2) Upravljavac obstoječe kurilne naprave, ki uporablja odlagališčni plin, mora zagotoviti izvajanje meritev do 1. julija 2018.

38. člen (območje degradiranega okolja)

Če je naprava, ki je vpisana v evidenco iz 6. člena te uredbe in leži na območju degradiranega okolja, mora upravljavac, ne glede na prehodne roke iz prvega odstavka 29. člena, prvega odstavka 30. člena, prvega odstavka 31. člena, prvega odstavka 32. člena in prvega odstavka 33. člena te uredbe, prilagoditi obratovanje naprave mejnim vrednostim iz drugega odstavka 29. člena, drugega odstavka 30. člena, drugega odstavka 31. člena, drugega odstavka 32. člena in drugega odstavka 33. člena te uredbe za tisto onesnaževalo, zaradi katerega je območje določeno kot degradirano okolje, v roku iz načrta za kakovost zraka.

39. člen (vpis v evidenco naprav in pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavci novih naprav morajo za obratovanje naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje skladno s 4. členom ali napravo vpisati v evidenco skladno s 6. členom te uredbe pred začetkom obratovanja naprave.

(2) Upravljalci obstoječih naprav, ki bodo začele obratovati po uveljavitvi te uredbe morajo za obratovanje naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje skladno s 4. členom ali napravo vpisati v evidenco skladno s 6. členom te uredbe pred začetkom obratovanja.

(3) Ministrstvo za obstoječe naprave, ki so obratovale na dan uveljavitve te uredbe in imajo pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje, po uradni dolžnosti okoljevarstveno dovoljenje preveri in uskladi z določbami te uredbe v roku treh let po uveljavitvi te uredbe.

(4) Upravljalci obstoječih naprav, ki so obratovale na dan uveljavitve te uredbe, morajo vložiti vlogo za vpis v evidenco naprav iz 6. člena te uredbe:

- do 31. januarja 2020 za obstoječe naprave s toplotno močjo od 1 MW do manjšo ali enako 2 MW;
- od 1. februarja 2020 do 31. januarja 2021 za obstoječe naprave s toplotno močjo večjo od 2 MW do manjšo ali enako 5 MW;
- od 1. februarja 2021 do 31. januarja 2022 za obstoječe naprave s toplotno močjo večjo od 5 MW.

(5) Upravljalci obstoječih naprav, ki so obratovale na dan uveljavitve te uredbe in želijo uveljavljati odstopanja od mejnih vrednosti oziroma obratovalnega monitoringa iz drugega odstavka 4. člena te uredbe morajo vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz 4. člena te uredbe v rokih iz prejšnjega odstavka.

40. člen (prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe prenehajo veljati določbe od 1. do 8. člena, 12. do 19. člena, 22., 23. člena, od 28. do 32. člena in 35. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 24/13, 2/15 in 50/16) v kolikor se nanašajo na srednje kurilne naprave po tej uredbi.

(2) Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim zgorevanjem (Uradni list RS, št. 34/07, 81/07 in 38/10).

41. člen (začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.

Ljubljana, dne

EVA 2017-2550-0001

Vlada Republike Slovenije

dr. Miro Cerar l.r.

Predsednik

PRILOGA

Mejne vrednosti za vsebnost nevarnih snovi v biomasnih ostankih

Onesnaževalo	Mejna vrednost za biomasne ostanke (mg/kg)
Arzen	2
Baker	20
Fluor	100
Kadmij	2
Klor	600
Krom	30
Pentaklorfenol	3
Svinec	30
Živo srebro	0,4